

et Landsting, der er udgaaet af kommunale Valg, eller et Landsting, fremgaaet af Valg af Vælgere over 30 Aar. Jeg indrømmer; at jeg i den Tid, jeg har syset med Spørgsmaalet, er kommet til at se med mere og mere Velvillie paa det kommunevalgte Landsting; jeg anser det for det bedste, men jeg skal ikke have den mindste Smule imod at kaste min Kærlighed paa de 30aarige, hvis det kan fremme Sagen, og jeg tror, som sagt, i det hele taget ikke, at man skal tage alt for stærkt Standpunkt for det ene eller det andet. Jeg kunde egentlig ønske, vi tog det Standpunkt, at vi prøvede paa at faa at vide, hvad Højre og de sure Venstremænd kunde blive enige om i denne Sag, og at saa alle vi andre tog stærk Stilling derimod, i alt Fald en Tid, saa at vi til sidst lod Højre og dem, der følger Højre paa det Omraade, vinde en lille Sejr derved, at det blev deres Princip, som blev gennemført med Hensyn til Valgordningen — jeg kunde gerne unde dem den Sejr —, naar de saa gav os den lige og almindelige Valgret; thi det er dog den, det drejer sig om. Der siges fra forskellige Sider, at Grundlovssagen i sig selv er saa stærk, at den naturnødvendigt selv kræver sin Ordning, det hjælper ikke at stille noget op mod den: en Gang rejst kan det Spørgsmaal ikke tages tilbage, før det er besvaret. Jeg tror, dette er rigtigt; derfor kan jeg ikke forstaa, at der samtidig tales ret stærkt om, at vi under Grundlovsforhandlingerne ikke maa tage andre Spørgsmaal op, der kan komme til at skille Partierne. Jeg tror ikke, der er ret mange Spørgsmaal, der vil kunne skade Grundlovssagen, denne Sag er efter min Mening saa stærk, at en Gang rejst maa Spørgsmaalet besvares.

Jeg gaar dernæst over til at omtale nogle mere specielle Forhold. Det ærede Medlem fra Sakskebøing (Rørdam) sagde forleden til Ministeriet, at han vilde tilraade det ikke at lytte til dem, der raaber højest, hverken i dets eget Parti eller i andre; hvis Ministeriet bare vilde følge det Raad, vilde han spaa det en lang Levetid. Jeg indrømmer, at jeg ikke rigtig ved, hvad det ærede Medlem sigtede til med den Udtalelse. Det kan jo ikke være det ærede Medlems Mening, at Ministeriet skal lægge sig efter at føre moderat Politik, og med Hensyn til Administrationen synes jeg, at der netop i de Dage, da det ærede Medlem fra Sakskebøing udtalte disse Ord, havde været Anledning til at sige det modsatte. Der er nemlig for ganske nylig

sket dette, at Ministeriet, i hvert Fald efter mit Skøn, ikke har lyttet tilstrækkeligt til de Røster, der kom ude fra. Den højtærede Trafikminister har for ganske nylig approberet nogle Telefontakster, der tillader et i Forvejen velstillet Telefonaktieselskab at plukke Befolkningen paa Sjælland udenfor København for 1 Mill. Kr., og der var dog baade fra Ministeriets eget Parti og fra andre raabt højt om, at her er Tale om en Uret overfor Befolkningen. Jeg tror, det havde været klogt, om Ministeriet havde lyttet til disse Røster. Jeg kalder Selskabet velstillet, og jeg mener at have Ret dertil i Henhold til dets egne trykte Beretninger. Det fremgaar nemlig af disse, at det de sidste Aar har kunnet give sine Aktionærer 6 pCt. i aarligt Udbytte, enkelte Aar 7 pCt., samtidig med, at det Aar efter Aar har kunnet afskrive stedse større Summer. Jeg skal for øvrigt ikke gaa stærkt i Detaljer, før jeg har hørt den højtærede Ministers Begrundelse af sin Approbation. Jeg var forleden til Stede ved et Møde af Telefonabonnerer i Roskilde, og jeg hørte der Telefondirektøren fremsætte sine Argumenter for Nødvendigheden af Forhøjelsen. De Argumenter, han anførte, var ikke overbevisende for mig, og jeg vil for den højtærede Ministers Skyld haabe, at hans Argumenter er adskilligt bedre. Jeg vilde altsaa gerne høre, hvorfor Forhøjelsen var nødvendig, og hvorfor den kun skulde gælde den Del af Abonnerterne, der ikke bor i København, og saa vilde jeg gerne vide, om Approbationen gælder for 5 Aar eller hvor længe, og om der i det hele er nogen Mulighed for at faa den omstødt, saa at man kan komme til at arbejde ude i Landet paa samme Vilkaar, som man hidtil har arbejdet under, og som baade Selskabet og Abonnerterne har været vel tjente med; endelig vil jeg, som sagt, gerne have at vide af det ærede Medlem fra Sakskebøing, om han ikke tror, det vilde have været bedre, om Ministeriet ved denne Lejlighed havde lyttet noget mere til dem, der raabte højest. I det hele taget vil jeg gerne have Oplysning om, hvad det ærede Medlem mente med den nævnte Udtalelse.

Derefter skal jeg gøre nogle Bemærkninger, nærmest vedrørende Statsbanerne. Deres Overskud er budgetteret til 7,374,000 Kr. og det endda efter, at der er udbetalt 94,000 Kr. i Tantieme til de højeste Embedsmænd indenfor Etaten. Det gøres nu gældende, at det forbedrede Resultat af Statsbandriften, som vi her har Lej-